

i Tvivl om, at Staten to Gange faar 5 Mill. Kr. i Kassen; thi den har en Gang faaet de 5 Mill. Kr., som den har inddraget fra Reservepensionsfonden. Nu skal der yderligere udstedes Obligationer for de samme 5 Mill., saaledes at Staten altsaa faar 10 Mill.

Finansministeren (Vilhelm Lassen): Det er den vidunderligste Argumentation, jeg nogen Sinde i mit Liv har hørt, at Staten ved den her foreslaaede Operation skal kunne indvinde 10 Mill. Kr. Det er der jo aldeles ikke Tale om! Hvis Operationen foretages, vil Statsgælden være nøjagtig den samme, som inden Loven om Statsbrandforsikringsfonden blev vedtagen. Der sker intet som helst andet, den bliver ganske det samme, og da Loven om Statsbrandforsikringsfonden ikke havde til Formaal at nedskrive Statsgælden ekstraordinært, men kun at inddrage de Penge, deriblandt de Fordringer paa Statskassen, som laa i Reservepensionsfonden, saa er dette Lovforslag kun en naturlig Følge af den Lov, der blev vedtagen i Fjor. Det ærede Medlem siger, at Staten baade yder og nyder Renten af disse Penge. Ja, det er ganske det samme Forhold, som naar Staten — hvad den jo altid gør — ligger inde med nogle af sine Obligationer; da baade yder og nyder den Renten. Men derfor er Statsgælden ikke formindsket med det Beløb, Staten ligger inde med i Obligationer. Det ærede Medlem sagde, at naar Obligationerne inddrages for at formindske Statsgælden, er det Finansministerens Pligt at udslette dem, at tilintetgøre den. Ja, det er ganske rigtigt, men det var ikke for at formindske Statsgælden, vi vedtog Loven om Statsbrandforsikringsfonden i Fjor. Derom blev der ikke talt, derom foreligger der intet hverken i Forhandlingerne eller i selve Loven.

P. G. C. Jensen: Den ærede Minister sagde, at den Argumentation, jeg havde anvendt, var den vidunderligste, han havde hørt. Jeg skal svare den ærede Minister, at akkurat det samme gælder efter min Mening om den Argumentation, han anvendte. Nu siger den ærede Minister, at det, han tilsigter, er alene at anvende de 5 Mill. Kr., han har inddraget, til at udstede Statsobligationer for, altsaa omdanne dem fra kontante Penge til Statsobligationer. Dersom det alene var Formaalet, vilde det ganske vist være en yderligere overflødig Formalisme, thi det er Formalisme at anbringe Statens Penge i Statens egne Oblig-

ationer, men det kunde jo endda lade sig høre. Det var netop derfor, jeg spurgte den ærede Minister, om han vilde sælge disse Obligationer, og dertil sagde han: ja, det var netop det, han vilde. Naar han altsaa, som han ikke kan bestride, først i Statskassen har faaet 5 Mill. Kr., som tilhørte Reservepensionsfonden, og han saa vil udstede 5 Mill. Kr. for disse Penge, saa kan han, saa længe han lader dem blive i Kassen, sige, at det er de samme Penge, det er klart nok, men sælger han de 5 Mill. i Statsobligationer, faar han sandelig paa det nærmeste 5 Mill. Kr. til. Den Ting er det ganske umuligt at bestride.

Madsen-Mygdal: Jeg vil blot gøre en kort Bemærkning i Anledning af det ærede 2det Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensens) Udtalelser overfor mig. Han var saa rask til at affeje mig med at sige, at det vedkom ikke Loven om Statsbrandforsikringsfonden, som vi vedtog i Fjor. Men den i Fjor vedtagne Lov gaar jo ud paa, at der henlægges 5 Mill. Kr. til en Fond i saadanne Effekter, som Finansministeren maatte bestemme, og for at man kan være i Stand til, uden at gaa Kassebeholdningen for nær, at henlægge disse 5 Mill. Kr., inddrages Reservepensionsfonden i Statskassen. Det er derfor soleklart, at de to Ting hænge sammen. For øvrigt skal jeg oplyse, at under Forhandlingerne om denne Sag her i Landstinget var der ikke et Menneske, der tænkte paa, at Statsgælden skulde nedskrives. Ikke en Gang fra det ærede Medlems Meningsfællers Side var der nogen Sinde Tale derom. Det, som skete, var simpelthen, at man inddrog Reservepensionsfonden i Statskassen for at være i Stand til at henlægge 5 Mill. Kr. til en Brandforsikringsfond.

P. G. C. Jensen: Det ærede Medlem siger, at intet Menneske tænkte derpaa eller talte derom . . . . (*Madsen-Mygdal:* Det kom ikke frem.) . . . . Nej, det kom ikke frem, thi det er en ganske selvfølgelig Sag, at naar man inddrager Pensionsfonden i Statskassen, skylder man ikke længere de Penge, som man tidligere skyldte bort. Den Ting var der ikke noget Menneske, der behøvede at fortælle.

Finansministeren (Vilhelm Lassen): Ja, men hvis der i Pensionsfonden havde ligget for 5 Mill. Kr. Statsobligationer, saa var det dog ikke givet, at disse 5 Mill. Kr. skulde exstirperes. Det tror jeg ikke,